

Hugo Bouter

Zo voltooide Mozes het werk

“Zo voltooide Mozes het werk. Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de Heere vulde de tabernakel, zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan.”

Exodus 40:33-35 HSV

Het werk is volbracht

De laatste hoofdstukken van het boek Exodus beklemtonen heel sterk dat alle arbeid die de bouw van de tent van de ontmoeting met zich meebracht, precies plaatsvond in overeenstemming met wat de Here Mozes had geboden (Ex. 39:32; 41-43; 40:16, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 32). Telkens klinkt hier het refrein: ‘zoals de Here Mozes geboden had’. De middelaar Mozes en zijn medewerkers hielden zich nauwgezet aan het hemelse model dat hem op de berg was getoond (Ex. 25:40).

De voltooiing van het werk bij de bouw van de tentwoning herinnert ons aan de voltooiing van de eerste schepping in Genesis 2, maar ze wijst ook vooruit naar de totstandkoming van de nieuwe schepping, waarvan de gelovigen de eerste vruchten zijn (2 Kor. 5:17; Ef. 2:10; Kol. 3:10; Jak. 1:18; 2 Petr. 3:13; Openb. 21:1-7). De voltooiing van de bouw van Gods huis in Exodus 40 correspondeert in de eerste plaats met het nieuwe werk van God op de Pinksterdag, toen de Geest neerdaalde vanuit de hoge – nadat Christus het werk op het kruis had volbracht – en het geestelijke huis van God, de Gemeente van de levende God, vulde met Zijn heerlijkheid (Hand. 2:2, 4). De bouw van de Gemeente als een geestelijk huis vindt plaats door Christus Zelf als de grote Bouwmeester, maar Hij schakelt vele anderen hierbij in (Matt. 16:18; 1 Kor. 3:10-16; Ef. 2:20-22; 1 Petr. 2:4-5).

Er valt ook een lijn te trekken van de voltooiing van de eerste schepping naar de herschepping van alle dingen. Die lijn loopt eveneens via Golgota, waar de Heiland de woorden heeft uitgeroepen: 'Het is volbracht' (Gen. 2:1-3; Joh. 19:28-30; Openb. 21:6). Hij heeft hier op aarde het werk voleindigd dat de Vader Hem te doen had gegeven (Joh. 17:4). Zijn volbrachte werk is de grondslag van de vorming van de Gemeente van God in deze tijd, maar straks ook van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die God tot stand zal brengen, en van de verzoening van alle dingen, hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen (Kol. 1:19-20). Hij die op de troon gezeten is, maakt op Zijn tijd alle dingen nieuw. En Johannes mag eraan toevoegen: Het is gebeurd! (Openb. 21:5-6). Dan is het werk van God voorgoed volbracht.

Op de eerste dag van de eerste maand

De tijdsaanduiding in Exodus 40:1 wijst op *een nieuw begin*. De tabernakel moest door Mozes worden opgericht op de eerste dag van het nieuwe jaar. Uit het verband blijkt dat het de nieuwjaarsdag was van het tweede jaar na de uittocht uit

Egypte

(Ex. 19:1; 40:17; Num. 9:15; 10:11). Het was een nieuw begin in Gods wegen met Zijn volk, het begin ook van de lange reis door de woestijn. Maar God was bij Zijn volk en Hij trok met hen mee in de wolkkolom en de vuurkolom, die neerdaalde op de tent van de samenkomst toen Mozes het werk had voltooid.

Typologisch gezien is er in verband met de Gemeente ook sprake van een geheel nieuw begin, en wel in drieërlei opzicht:

- de oudtestamentische eredienst en offerdienst heeft zijn vervulling bereikt in het werk van Christus, die eens voor altijd het offer van Zijn leven heeft gebracht op het kruis om de zonde af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf (Hebr. 9:26);
- Christus is met (of: gekenmerkt door) Zijn eigen bloed eens voor altijd binnengegaan in het hemelse heiligdom, na een eeuwige verlossing verworven te hebben (Hebr. 9:12). Daar wacht Hij nu aan Gods rechterhand, totdat Hij terugkomt in heerlijkheid en Zijn vijanden gelegd worden tot een voetbank voor Zijn voeten;
- de Heilige Geest, die op de Pinksterdag is neergedaald uit de hemel, getuigt het ons en vergadert de Gemeente bijeen uit de Joden én de volken om het huis van God hier op aarde te vormen, de woonplaats van God in de Geest (Hebr. 10:10-15).

Mozes als bouwer van Gods huis

Dit nieuwe begin in Gods wegen, dit nieuwe werk van God in de roeping en de bijeenvergadering van de Gemeente, krijgt gestalte in het boek Handelingen. Maar als *Zoon* over Zijn huis overtreft Christus de middelaar Mozes, die slechts een trouw *dienaar* was in het huis dat hij voor God mocht bouwen, de tentwoning die hij moest oprichten. Als christenen moeten wij nu zien op Jezus, de grote Apostel en Hogepriester van onze belijdenis (vgl. Num. 12:7; Hebr. 3:1-5). Hij is de Bedienaar van het hemelse heiligdom, de ware tabernakel die de Heer heeft opgericht, niet een mens (Hebr. 8:1-2).

Mozes is in Exodus 40 echter wel een mooi type van Christus als Bouwheer, doordat hij op één dag het huis bouwde en toebereidde als de woning van de Eeuwige. Zo was de Gemeente reeds compleet op de Pinksterdag, en geschikt voor de vervulling met Gods Geest, ook al zouden er nadien nog velen worden toegevoegd aan het getal van degenen die behouden moesten worden (Hand. 2:47).

De tabernakel met alles wat erin was, moest worden gezalfd met de heilige zalfolie, evenals het brandofferaltair en het wasvat in de voorhof (Ex. 40:9-11). Dit spreekt van de zalving met de Geest, die onmisbaar is om God te kunnen dienen. De priesters, de dienaars van het heiligdom, moesten ook worden gezalfd en geheiligd – nadat ze met water waren gewassen (Ex. 40:12-16). Dit spreekt van de principiële reiniging door het waterbad van het Woord en de daaropvolgende verzegeling met de Geest (Joh. 13:10; Ef. 1:13).

De bouw begon met de constructie van het huis zelf en het aanbrengen van de bijbehorende tentkleden, en daarna volgde de hele inrichting vanaf het heilige der heiligen tot en met de voorhof (Ex. 40:18-33). Zo voltooide Mozes het werk op die gedenkwaardige dag en kon de wolk van Gods heerlijkheid het huis vervullen.

De laatste verzen van het hoofdstuk spreken uitvoerig over het functioneren van de wolk in verband met de tocht door de woestijn. Wij zijn als Gemeente ook onderweg naar onze eindbestemming, het hemelse Kanaän, en de Geest wil ons leiden.

Paulus als een wijs bouwmeester

Natuurlijk gaat de opbouw van de Gemeente nog steeds door in deze tijd (Ef. 4:1-16). In zekere zin is ze pas compleet als het laatste lid is toegevoegd en de Gemeente verheerlijkt aan Christus kan worden voorgesteld (Ef. 5:27). Dat zal

gebeuren bij de opname, als wij de Heer zullen ontmoeten in de lucht en worden binnengevoerd in het Vaderhuis met de vele woningen (Joh. 14:1-3; 1 Tess. 4:15-18). Dan zal in de hemel ook de bruiloft van het Lam plaatshebben, voordat Christus met de Zijnen in heerlijkheid zal verschijnen (Openb. 19:6-10).

Het is goed om zo na te denken over Mozes als de bouwer van Gods huis, met zijn medewerkers Besaleël en Oholiab en andere vaklieden die hielpen bij de bouw (Ex. 35:30-36:7). Ik zie in deze twee helpers vooral een beeld van de beide apostelen Petrus en Paulus, die prominent naar voren komen in het eerste resp. het tweede hoofddeel van het boek Handelingen. Paulus beschouwde zichzelf als een wijs bouwmeester (1 Kor. 3:10), maar hij noemt hier en elders in zijn brieven vele andere medewerkers. De praktische vraag die wij onszelf moeten stellen, is deze: *Hoe bouwen wij op het fundament dat er ligt, dat is Jezus Christus?*

Oude Sporen 2015

